

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

La „rugă“ . . .

Din vremuri cari se pierd în adâncul trecutului îndepărtat, din moși — strămoși ne-a rămas o înălțătoare și luminoasă dovadă a bogăției sufletului nostru românesc. Desprinsă din pornirea lui firească, ea lasă să pătrundă o vie lumină, desvăluind în toată frumuseța ei o rară și strălucită înfățișare a vieții lui sufletești. Și este această podoabă neprețuită, una din tainicele comori cari întruchipează cea mai înaltă mândrie a Neamului. . .

An de an, „la praznicile împărătești și la Sfinții mari,“ — dupăcum amintește vorbă de vorbă o veche însemnare bătrânească a noastră, — o putere nevăzută îndeamnă și îndreaptă mulțime mare de popor spre lăcașurile de închinare de minunate și sfinte amintiri, la: „rugă.“ Cete nesfârșite de tineri și bătrâni pornesc atunci, încă de cu bună vreme, din ajunul praznicului, spre acele mănăstiri ori bisericețe, cu icoane făcătoare de minuni, din largul Țării, să apuce să se închine cu toată însuflețirea unui suflet credincios „Sfântului“ ori „Sfintei,“ care mijlocește nepătrunsa și deosebita împărțire a harului și milei cerești, asupra sufletelor cari le știu cerși cu o vrednică „credință.“

De un astfel de prilej de praznic ales, a avut de curând parte și străvechiul și cuceritul ținut românesc al Maramureșului. În ziua marilor Apostoli Petru și Pavel, din anul acesta, vechea mănăstire din apropiere, a Bixadului, deși nu face parte din ținutul Maramureșului, a văzut printre cei mai mulți închinători, chiar pe „rugătorii“ maramureșeni. Trebuie să arătăm însă, că de astă dată în fruntea slujbelor împreunate cu „ruga,“ pe lângă noul Arhiepiscop al Maramureșului, care

a avut îndrumarea praznicului, s'a aflat și fostul Arhiepiscop I. Hossu, care în duoase cuvinte și-a luat rămas bun dela vechii săi credincioși, păstorii până la numirea noului Arhiepiscop A. Russu. Smerita icoană a Maicii Domnului din stânga altarului mănăstirii, care a lăcrimat pe vremuri în văzul norodului adunat la închinare, de puține ori va fi zărit atâta lume, peste capetele căreia și soarele s'a grăbit să-și reverse din belșug luminoasele și arzătoareale lui valuri. Un praznic mareț, care a deșteptat pentru câteva clipe, neuitatele clipe din vremurile turburi ale trecutului, apus odată cu pătrunzătoareale lui amintiri. Ci, acum, — privind această mare de capete, care se părăndă în fața icoanei minunate, cu multă bucurie sufletească, avem să mărturisim fericita descoperire, că sufletul ei, cu toate semnele și încercările vremurilor din urmă, a răzbit să rămână în adâncul lui același. Doar unele schimbări trecătoare, pricinuite de vitregiile vremii, dacă se mai arată.

Și este această înaltă pornire a sufletelor un semn de primenire, de îndreptare fericită spre vremuri mai bune. Deoarece poporul care înțelege și știe să se descătușeze și să se ridice la anumite răstimpuri peste grijile și bunurile trecătoare pământești, pentruca să se înalțe spre înălțimile senine ale vieții sufletești, în lumea celor neperitoare, — îndreptățește la cele mai frumoase nădejdi. Și mai vădește această pornire nu mai puțin și o aleasă simțire și bunătate a inimei. Căci fericit este poporul, care între greutățile și încercările vieții, știe și poate să afle mângâiere, mulțumire și întărire în lupta pentru mai bine, — mergând la: „rugă.“ Un astfel de popor care se știe pătrunde și însuflețește, — pentru înălțarea sufletească, — de atari plăceri și bucurii neprihănite, lipsite

de orice urmă și inclinare a patimei josnice și umilitoare, — nu poate să fie decât mândria neamurilor și lauda vie a virtuților cari înseamnă și cuprind puterea de viață și viitorul oricărui popor. Pentru binele și fericirea Țării noastre frumoase, mari și bogate în comori pământești, să cerem dela Dumnezeu preaițelept al popoarelor să adăpostiască în cuprinsul ei pentru vecinicie, fără încetare, un astfel de neam ales, care să știe păzi „ruga,” cași una din cele mai prețioase și fericitoare amintiri din trecutul de laudă și de mândrie. Deoarece numai cu un astfel de popor se pot infrunta grelele încercări ale vremurilor, cari se abat în valuri tot mai cumplite și mai amenințătoare asupra sufletului omenirii, mai mult decât oricând, — chiar între frământările necontenite ale zilelor noastre. Deaceia credem cu tărie și încredere în viitorul de mărire al Neamului nostru românesc.

Fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor.

Fiii lui Dumnezeu se nizuiesc mai presus de toate la mântuirea sufletului lor, iară fiii oamenilor trăesc pentru cele trupești în buibându-se în plăcerile și bogățiile trecătoare a acestei lumi deșerte, uită de Dumnezeu și disprețuiesc poruncile Lui sfinte.

Când împăratul apostat Iulian a început lupta perfidă în contra religiei creștine pentru a o nimici și distruge, un prețin de al acestui împărat cu numele: Libanus, în mod ironic a întrebat pe un creștin: „Acuma ce lucrează Isus Galileanul Dumnezeuul tău?” Creștinul cu toată căldura sufletului și pătruns de adevărurile învățătorei lui Hristos a răspuns: „săpă mormânt.”

Mormântul acela a fost săpat pentru prigonitorul împărat Iulian, despre care și despre nimicirea imperiului lui după trei ani, tot acest retor Libanus publice a cuvântat: „Ai învins Isuse Galiliene.”

În zilele și timpurile noastre nare ce face omenimea și conducătorii ei necredin-

cioși și depărtați de legea și învățăturile lui Isus?

Răspundem pătrunși de durere: „săpă mormânt pentru omenime, pentru civilizație, pentru morală, dreptate, libertate, frățietate și pentru adevăr, ca să le îngroape și să distrugă încă și pomenirea acestora.”

Omul fiind făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, nu poate abdice de idealurile sale, păstrează în adâncul sufletului său avântul și nizuința spre tot ce este frumos, bun, drept și indestulitor, în butul tuturor furtunilor vieții și tendințelor de ruinare și distrugere a credinței și învățăturilor blândului Isus.

Suntem fiii lui Dumnezeu. Cetățeanul roman cu mândrie se afirma: „sunt cetățean roman,” din toată ținuta sa să reoglindea demnitatea, fala și bucuria convingerii sale, că aparține unui așa nobil neam.

Suntem creștini, fiii lui Dumnezeu, moșteni a împărăției cerești, așa dar de origină nobilă; avem ca creștini o *emblemă*: Sunt creștin catolic: avem o *diplomă* cu multă trudă câștigată; suntem creștini catolici români, aceasta diplomă să ne servească nu numai pentru laudă și fală, ci și pentru *profesiune*, de a fi convingi de menirea noastră; viața, sângele, mintea, și toate lucrările noastre pentru fericirea patriei noastre să le folosim, iar sufletele noastre prin manifestările credinței noastre active-catolice sunt destinate pentru moștenirea fericirii cerești; suntem fiii lui Dumnezeu, spre aceasta trebuie să nizuim.

„Minunate sunt lucrurile tale Doamne” putem striga și noi cu psalmistul rege David: Leagănul omenimei este Asia; crucea lui Hristos a fost înfiptă pre un munte din Asia: Golgota; Isus s'a născut și murit tot acolo. Tainele credinței noastre, instituirea s. Sacramente tot pe acel pământ s'au vestit și eșef-tuit, îl putem numi: „Sanctuarul vieții omenesti” și totuși Isus răstignit pe s. Cruce, spre Europa a privit, la aceasta s'a gândit, acest continent l-a destinat să devină terito-

rul operațiunilor mărețe a creștinismului, iară falnica cetate a Romei a făcut-o centrul și reședința bisericeii și învățături sale prin patriarhii-pontifici a Romei, ca urmași legitimi ai lui Sf. Petru.

Însă în zilele noastre fiii oamenilor, fiii Europei voiesc a distruge și nimici opera civilizației, a frățietății, a libertății și a egalității, pre cari creștinismul și legea lui Isus le-a produs.

Nu este mai mare nefericire ca aceea, când în omenime se zdruncină încrederea în Dumnezeu. Europa se distruge pe ea însăși, prin armele diavolești ale invidiei, răsunării, a bolșevismului, socialismului, fascismului, materialismului, cari toate sunt produsele necredinței; — fiii oamenilor, — cari sunt și slugile întunerecului, a satanei, ar voi și probează a răsturna altarele, aprind biserici și mănăstiri, omoară și prigonesc călugări și preoți, calcă în picioare s. cruce a lui Hristos, bațjocoresc tot ce este sfânt, moral, bun și frumos și nu observă, că prin aceasta: „sapă mormânt pentru dânși,” deoarece pe biserica lui Hristos „porțile iadului nu o vor învinge.”

D. V.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă, îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă, pentru a obține prin mijlocirea ei, întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Lenea

Se zice că lenea e perna diavolului. Această înseamnă, că diavolul își găsește adăpost în sufletul leneșului. Și într'adevăr dacă studiam mai de aproape sufletul unui leneș, întâlnim într'acela, afară de lenea multe greșeli și păcate, care fac, ca sufletul-meni să fie sălaşul dulcelui Isus — să se transforme în vizuina întunecoasă a diavolului. Căci sufletul, — care e cea mai scum-comoară a noastră, — trebuie păzit, ca să nu între în el nici umbra răului. Trebuie să fim veșnic în pază, ca să înconjurăm prăpastiile ispitelor. Apărarea sufletului pretinde o neîntreruptă activitate, la care leneșul nu este capabil și în lipsa căreia sufletul va fi prada neapărată a diavolului.

Căci leneșul are două defecte fundamentale: nu împiedecă răul și nu face binele. Conduita aceasta pasivă e motivul diferitor păcate. Căci cine stă pasiv în mijlocul leilor, îl vor sfășia acestia și cine stă pasiv în mijlocul ispitelor, va cădea jertfa lor.

Leneșul nu împildecă răul și prin aceasta dă cale liberă ispitelor și contribuie la împlinirea intențiilor diavolului. Să fie ce va fi, — spune el și aceasta indolență are ca urmare învingerea răului în sufletul lui și al altora. Căci leneșul nu numai în privința sufletului propriu e pasiv, dar nici pentru alte suflete nu se deranjează. Un om leneș dacă dintr'o situația grea poate eși mai ușor prin o minciună, decât prin mărturisirea adevărului, va alege minciuna, deși minciuna îi displace, dacă din încurcăturile unui proces poate scăpa prin sperjur, se va servi de acela. căci acesta îl scutește de diferite incomodități, deși ști că jurământul e lucru sfânt, dacă mijloacele sale nu-i vor ajunge, ca să poată trăi după placul lui, va recurge la falsuri, escrocherii și delapidări, căci numai prin aceste se pot mări veniturile fără intensificarea muncii. Și iată, un criminal care în fond n'a fost decât leneș!

Dacă leneșul nu e capabil de sforțare în interesul propriu, cu atât mai puțin o face aceasta pentru alții. El nu-și crește bine copiii căci pentru aceasta ar trebui să părăsească atitudinea egoistă și indolentă, servitorii săi pot să fie ori cât de stricați, numai să slujească lenea lui și să nu-l deranjeze. El nu intervine nici când ar putea opri un onor, căci el nu se enervează de geaba. Lasă suflete nefericite, să se ruineze, când cu o intervenție energică le-ar fi putut salva.

Că lenea împiedecă acțiunile bune e lucru știut. Câte intenții bune, câte promisiuni de îndreptare, câte acte de caritate plănuite, câte emoții și lacrimi s'au înfrânt pe stânca nemiloase a lenei?! Câte slujbe n'a fost ascultate, câte rugăciuni n'a fost rostite, câte cuminecări n'a fost luate numai din motivul lenei?!

Deci vedem, că lenea este izvorul tuturor păcatelor, căci e sol foarte prielnic pentru aceste. Pentru aceea să-o stărpim din rădăcină, ca nu cumva să căptușească cuibul diavolului în sărmănele noastre suflete

Dr. Irena Berinde

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Asociațiunea pentru cultura poporului
român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină
din Maramureș“

până în prezent a scos de sub tipar
următoarele cărți de mult folos :

- No. 1. „Marele dar al credinții.“ de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii“ de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor“ de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii“ Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime“ Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu“ să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști“ Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.“ Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină“. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.“ Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului“. Prelucrare de Părintelele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu“. Prelucrare de Păr. dela Bistrița Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

12—18 Iulie 1931.

12. Dumineca 6 d. Rusalii. (Ev. Mat. 9, 1.) Muc. Proclu.
13. Luni Sob. arch. Gavriil
14. Marți apostolul Achila
15. Mercuri SS. M. Chiric și Iulita mama lui
16. Joi S. Muc. Antinogen
17. Vineri M. Marina † 270
18. Sâmbătă M. Emilian † 362.